

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 93. Cæsar Oenipontum delatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

§. XCIII.

Cæsar Oenipontum delatus.

Sleidan:
comm. l. 23.

Interea Carolus V. Imperator ineunte
Mense Novembri Oenipontum vene-
rat ibidem quorumdam mensium mo-
ram tracturus, eoquod hæc urbs Tri-
dento

dicem commandant: in hac opinionum varie-
tate vix non omnes Scriptores in eo conve-
niunt, quod Georgius sibi irati Numinis ultio-
nem accersiverit, eoquod quoddam Monaste-
rium ad usus profanos convertere non abhor-
ruerit: rem præter Palatum, aliosque plures his
verbis enarrat Ciaconius: *Arcem illam, in qua ca-
des patrata est, ipsem et Georgius everso a fu-
ndamentis Monachorum cænobio construxerat,*
referunt tamen nonnulli, ejusdem Cænobi Ab-
batem exitium Georgio sive præfigisse, sive im-
precatum esse his verbis: id Deus non sinet in-
ultum, imo pœnam jamjam imminentem video.
Addunt alii, amicum virum probum dixisse:
quorsum hæc in sacro loco munitiones, ac Geor-
gium respondisse: *Arcem non extruo, ut sacro*
*loco injuriam inferam, sed ut meæ vitæ tute-
lam parem, adjecisse amicum; caveas, loco præ-
sidii tumulum efficias; Sacra loca si profana fu-
ant, Deum habent ultorem.*

Circa Ferdinandum nemo est, qui illum
nimia credulitatis postulet, dolendumque, quod
Rex

dento admodum vicina esset, cum non Sæc. XVI.
 nisi trium dierum itinere distaret: inten- A.C 1551.
 debat enim Imperator hac propinquita-
 te uti, ut Synodi negotiis, necnon Par-
 mensi bello, quod tamen jamjam defer-
 vescere coeparat, eo expeditius prospi-
 cere posset.

M 3

§. XCIV.

Rex adeo pius, clemens, ac justus tam tur-
 piter a suis Ministris fuerit delusus, & mirum
 fane, quod Caſtaldus totius tragediæ Auctor,
 atque Architectus, licet fuerit alias bene me-
 ritus Belli, statusque Minister, publico suppli-
 cio sui criminis pœnas haud dederit, cum tamen
 dupli patibulo caſtigari promeritus fuisset,
 ne generis nobilitas, aut Ministerii dignitas
 impune delinquendi privilegium habere a rudi
 vulgo crederetur: id tamen omnino haud dif-
 simulandum, quod Continuator lividus sem-
 per Augustissimæ Domus Austriacæ Momus
 absque ullo scrupulo Ferdinandum incuset,
 quod hunc Cardinalem quovis demum dispen-
 dio trucidari ſæpius juffiffet, cum tamen ipſe
 Thuanus, Sleidanus, omnesque ferme Scrip-
 tores totam culpam in Caſtaldum reſiſtant, ^a
 quo, aliisque Ministris Ferdinandus fuit delusus
 (Thuan. l.c. fol. 689.) qua igitur ratione Con-
 tinuator adeo audacter ſcribere potuit, quod
 Ferdinandus jufferit, ut Cardinalem nulla mo-
 ra morti adjudicaret, & Monachum quanto-
 cius e medio tolleret, eumque quovis demum pe-
 riculo